

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobců: **a) I. D., a b) L. N.,** proti žalovanému: **předseda Krajského soudu v Ostravě**, se sídlem Havlíčkovo nábřeží 34, Ostrava, v řízení o kasačních stížnostech žalobců proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 9. 2020, č. j. 22 A 1/2019 – 120,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se odmítají**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasačních stížnostech.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 19. 11. 2020 byly Nejvyššímu správnímu soudu postoupeny kasační stížnosti žalobců (stěžovatelů), doručené Krajskému soudu v Ostravě dne 9. 11. 2020, směřující proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 9. 2020, č. j. 22 A 1/2019 – 120, jímž byla odmítnuta jejich žaloba na ochranu před tvrzeným nezákonným zásahem žalovaného.

[2] Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve otázkou, zda jsou v dané věci splněny veškeré podmínky pro vydání meritorního rozhodnutí, a shledal, že kasační stížnosti byly podány opožděně.

[3] Ze spisu krajského soudu vyplývá, že napadené usnesení krajského soudu bylo doručováno oběma stěžovateli prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb a doručeno jim bylo oběma dne 29. 9. 2020.

[4] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní

licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

[5] Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení napadeného usnesení stěžovatelům, tedy úterý 29. 9. 2020. Poslední den lhůty tak připadl na úterý 13. 10. 2020 a tímto dnem lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnosti dle údajů na obálce stěžovatelé předali poskytovateli poštovních služeb k přepravě dne 6. 11. 2020. Byly tedy podány po lhůtě a je nutné je považovat za opožděné.

[6] Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo než podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnosti jako opožděné odmítnout.

[7] Nejvyšší správní soud dodává, že v podání doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 18. 12. 2020, jímž stěžovatelé reagovali na poučení o složení nyní rozhodujícího senátu Nejvyššího správního soudu, stěžovatelé uplatnili námitku podjatosti „*všech členů justiční mafie na NSS, tedy všech soudců NSS, s výjimkou JUDr. Josef Baxa...*“. Ve stejném podání stěžovatelé rovněž požádali o osvobození od soudních poplatků a navrhli, aby jim soud pro řízení o kasačních stížnostech ustanovil zástupce.

[8] Ovšem již v řízení o dané žalobě, v jehož rámci Nejvyšší správní soud rozhodoval pod sp. zn. Nad 8/2019 o návrhu Krajského soudu v Ostravě na přikázání věci jinému krajskému soudu a tato věc byla předložena rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu, uplatnili stěžovatelé obdobnou námitku podjatosti vůči řadě soudců Nejvyššího správního soudu, přičemž rozšířený senát k tomu ve svém usnesení ze dne 26. 3. 2020, č. j. Nad 8/2019 – 65, konstatoval:

„Ve vztahu k námitce podjatosti NSS ve své judikatuře připustil aplikaci zneužití práva. Zneužitím práva nutno v takovémto případě rozumět to, že cílem účastníka není vůbec dosáhnout vyloučení soudce, ale naopak prodloužit soudní řízení, zvýšit náklady řízení druhé procesní straně atp. Typicky tak tomu bude, pokud týž účastník nebo stejný zástupce v různých řízeních dávájí totožné či obdobné námítky proti soudcům, byť o typově stejných námitkách již NSS opakovaně rozhodoval. Takováto námitka podjatosti nevyvolá žádné účinky a soud o ní nemusí samostatně rozhodovat. Důvody, proč má za to, že v dané věci jde o zneužití práva uplatnit námitku podjatosti, vysvětlí soud v odůvodnění meritorního rozhodnutí. Například v usnesení ze dne 28. 3. 2017, čj. Nao 122/2017-136, NSS v této souvislosti uvedl, že pokud účastník opakovaně vznáší námítky podjatosti vůči zákonným soudcům za obdobných okolností, může jít o případ zneužití procesního práva. V důsledku toho pak soud k takovému úkonu nepřihlédne.

O takový případ se jedná i v nyní projednávané věci. Rozšířenému senátu je z rozhodovací činnosti soudu známo, že žalobci v soudních řízeních opakovaně uplatňují námítky podjatosti z důvodů, o nichž NSS – a to ve vztahu ke stejným žalobcům jako v projednávané věci – již rozhodl, že vyloučení zákonného soudce nezakládají.

Například v usnesení ze dne 19. 11. 2019, čj. Nao 206/2019-56, soud žalobce upozornil, že důvodem k vyloučení soudce podle § 8 odst. 1 s. ř. s. nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech: „Postup soudce v řízení o projednávané věci a rozhodování v jiných, souvisejících či nesusouvisejících, věcech proto

pokračování

nemůže vést k jeho vyloučení, byť by v těchto věcech byl žalobce neúspěšný. Právě v rozhodovací činnosti soudce se projevuje jeho nezávislost. Účastníkův nesouhlas s právními závěry, které soudce dříve vyslovil, je při posuzování podjatosti irelevantní. Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení účastníka řízení o nespravedlivosti dřívějšího rozhodnutí či neústavnosti postupu správního soudu, které se projevuje polemikou s názory soudu a jejich zpochybňováním. Zpochybňovat rozhodnutí soudu jistě lze, ale k tomu slouží opravné prostředky, jsou-li přípustné, nikoliv námitka podjatosti“ (obdobně srov. usnesení NSS ze dne 26. 9. 2019, čj. Nao 166/2019-28, a ze dne 28. 11. 2019, čj. Nao 201/2019-39, která se týkají námitek podjatosti uplatněných stejnými žalobci).

Žalobci své výtky k rozhodovací činnosti soudců NSS a krajských soudů v řízeních neustále opakují a vrší. Navzdory tomu, že NSS se v mnoha již citovaných usneseních žalobcům pokoušel vysvětlit, že jejich námitky podjatosti nemohou představovat důvod pro vyloučení soudce podle § 8 odst. 1 s. ř. s. Stejnou povahu a obsah má námitka podjatosti uplatněná i v tomto řízení. Žalobci v námitce pouze rozšiřují okruh soudců, vůči nimž podjatost namítají, avšak důvody pro uplatnění námitky jsou prakticky stejné jako v předchozích řízeních. Rozšířený senát proto k námitce podjatosti v této věci nepřihlížel. Pokud jde o formulace zvolené v námitce podjatosti, rozšířený senát pro úplnost podotýká, že NSS již v minulosti udělil žalobci b) pořádkovou pokutu podle § 44 odst. 1 s. ř. s. pro hrubé vulgarismy adresované soudcům (srov. usnesení ze dne 15. 8. 2019, čj. 10 As 198/2019-79).“

[9] Ze zcela shodných důvodů nepřihlížel nyní rozhodující senát Nejvyššího správního soudu k další uplatněné námitce podjatosti vůči soudcům zdejšího soudu ani v řízení o kasačních stížnostech stěžovatelů. Vzhledem k tomu, že kasační stížnosti stěžovatelů musí být odmítnuty jakožto zjevně opožděné, nerozhodoval Nejvyšší správní soud, v souladu se svou ustálenou judikaturou, ani o žádosti stěžovatelů o osvobození od soudních poplatků či o jejich návrhu na ustanovení zástupce.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasačních stížnostech Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 7. ledna 2021

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu